

Favrskov Kommune
Skovvej 20
8382 Hinnerup

Sendt pr. e-post

02-10-2014

Tilsynet

Vi har skrevet således til

Statsforvaltningen
Storetorv 10
6200 Aabenraa

"Din henvendelse om Favrskov Kommunes opkrævning for ledsagerudgifter i forbindelse med ferieophold

JOURNAL NR.: 2013-613/921

SAGSBEHANDLER: LONHON

DIREKTE TELEFON:

Du har på vegne af din voksne datter, som bor i et af Favrskov Kommunes botilbud, rettet henvendelse til Statsforvaltningen, som i medfør af kommunestyrelseslovens § 47 fører tilsynet med kommunerne.

Telefon: 7256 7000

EAN-Nr. 5798000362222

tilsynet@statsforvaltningen.dk

www.statsforvaltningen.dk

Du anmoder Statsforvaltningen om at tage stilling til lovligheden af, at Favrskov Kommune har opkrævet din datter 12.655 kr. for personaleudgifter ved en ferierejse til Mallorca, hvor din datter var ledsaget af personale fra botilbuddet.

EKSPEDITIONS- OG TELEFONTIDER

findes på

www.statsforvaltningen.dk/tider

Du har oplyst, at opkrævningen vedrørte udgifter til den pædagogiske ledsagelse i form af lønudgifter m.v., og at din datter herudover også har betalt for ledsagerens rejseudgifter i form af flybillet samt hotel- og opholdsudgifter.

Resumé

Sagen har givet Statsforvaltningen anledning til at behandle to spørgsmål: dels om Favrskov Kommune lovligt har kunnet opkræve betaling for ledsagerens opholds- og rejseudgifter ved din datters ferieafholdelse, dels om Favrskov Kommune har pligt til at tilbagebetale ulovligt opkrævede beløb.

Det er Statsforvaltningens opfattelse, at Favrskov Kommune ikke lovligt har kunnet opkræve borgere i botilbud betaling for den socialpædagogiske ledsagelse på ferietu-

re og lignende, herunder i form af lønudgifter samt opholds- og rejseudgifter for ledsageren.

Det er endvidere vores opfattelse at, Favrskov Kommune har pligt til at tilbagebetale de ulovligt opkrævede beløb, som din datter har betalt for ledsagelse under ferier og lignende.

Da Favrskov Kommune har oplyst, at der har været tale om en generel praksis i kommunen, skal vi bemærke, at pligten til at tilbagebetale efter Statsforvaltningens opfattelse endvidere som udgangspunkt omfatter en pligt til for kommunen af egen drift at tilbagebetale de opkrævede beløb, som er foretaget overfor andre berørte borgere i kommunen.

Pligten til at genoptage sagerne af egen drift og iværksætte tilbagebetaling af beløb, som kommunen har opkrævet uden lovhjemmel består, medmindre der konkret foreligger særlige omstændigheder - navnlig hvis det vil være forbundet med meget betydelige administrative vanskeligheder - at finde frem til sagerne.

Her følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Statsforvaltningens opfattelse.

Sagens baggrund

Du har oplyst til sagen, at din datter er udviklingshæmmet og derfor bor i et botilbud, hvor hun er afhængig af støtte efter servicelovens § 85 i 24 timer i døgnet.

Du er af den opfattelse, at Favrskov Kommune har handlet i strid med serviceloven og kommunalfuldmagtsreglerne, når kommunen sælger pædagogisk ledsagelse som en tillægsydelse. Du og din datters far har derfor anmodet Favrskov Kommune om at tilbagebetale det opkrævede beløb, hvilket kommunen har afvist under henvisning til, at din datter skal betale for ydelsen, fordi der er tale om en ydelse, som hun ikke er visiteret til.

Du har tillige klaget over, at kommunen har undladt at tage stilling til, om din datters behov er varigt eller ikke varigt i forbindelse med opkrævningen af betaling for socialpædagogisk bistand, sådan at du kan klage til Ankestyrelsen over afgørelsen.

Favrskov Kommunes redegørelse

Favrskov Kommune har i brev af 1. november 2013 oplyst følgende om kommunens praksis vedrørende opkrævning for pædagogisk bistand under ferier for borgere i botilbud:

..."Som det fremgår af kommunens svar fra juli 2013 til den borger, som har indbragt sagen, er hun visiteret til et botilbud i Favrskov Kommune, hvor hun modtager pædagogisk bistand efter servicelovens § 85. Pædagogisk bistand under ferier har siden 2011 ikke været en del af serviceniveauet i kommunens botilbud.

Borgeren er derfor opkrævet et beløb for køb af personaleledsagelse på hendes ferie. Udgifterne dækker både den pædagogiske bistand samt udgifter til personalets overnatning og forplejning.

Idet ferie og pædagogisk bistand under en ferie udenfor botilbuddet hverken er en ydelse, som borgeren er visiteret til, eller som er indeholdt i hendes botilbud, beror borgerens køb af ledsagende personale/pædagogisk bistand på en aftale mellem hende og botilbuddet.

Favrskov Kommune har i en periode givet beboerne mulighed for at indgå aftale med botilbuddet om køb af ferie udenfor botilbuddet. Dette er gjort af hensyn til beboerne, så de får muligheden for at blive ledsaget af kendt personale under deres ferie. Alternativet er, at beboere i botilbuddene køber den socialpædagogiske bistand på det private marked. Da der er tale om en målgruppe, hvor det vil være meget vanskeligt og for nogens vedkommende ikke muligt at modtage hjælp fra fremmed personale, vil konsekvensen være, at beboerne ikke har mulighed for at komme på ferie.

Social- og Integrationsministeriet har 25. april 2013 sendt en skrivelse til Holstebro Kommune, hvoraf det fremgår at salg af tilkøbsydelser som for eksempel ledsagelse under ferieophold strider mod kommunalfuldmagten.

Som en konsekvens heraf ophørte botilbuddene i Favrskov Kommune fra 1. september 2013 med at sælge ledsagelse og pædagogisk bistand i forbindelse med ferier for beboere i kommunes botilbud. Beboerne må fremover købe bstanden på det private marked.

Ministeriets svar til Holstebro Kommune (vedlagt) er sendt til Holstebro Kommune og ikke til alle kommuner eller KL. Favrskov Kommune har derfor først modtaget det senere på foråret via netværk, og da en del beboere havde sparet op til deres ferie og dermed havde en forventning om, at den kunne afholdes med kendt personale, som de køber fri af tilbuddet, valgte Favrskov Kommune at lade beboerne købe ferie og ledsagelse i forbindelse med planlagte ferier herover sommeren. Der

har været behov for en kortere periode til at kunne formidle den nye praksis til beboerne og implementere den i tilbuddene.

Hjemmelen til at opkræve ydelsen bygger derfor på aftalen om køb af ydelsen, som er indgået mellem borgerne og botilbuddet. Her var både forudsætningerne om, at ydelsen ikke var indeholdt i tilbuddet, og at der derfor blev opkrævet en egenbetaling, kendt.

Det har været almindelig praksis i kommunerne at sælge ydelser som ledsagelse og pædagogisk bistand, der ikke er indeholdt i kommunens serviceniveau til beboerne. Da serviceloven ikke indeholder bestemmelser om kommunens muligheder for at sælge pædagogisk bistand har hjemlen været de almindelige kommunalfuldmagtsgrundsætninger.

Ifølge disse skal ydelsen komme det kommunale fællesskab eller en bredere kreds af kommunes borgere til gode. Det har været kommunes vurdering, at alle beboere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der er visiteret til et af kommunes botilbud (servicelovens § 107 og 108) eller botilbudslignende boformer (almene boliger med støtte) udgjorde en bredere kreds af kommunens borgere.

Social- og Integrationsministeriet har nu slået fast, at kommunerne ikke lovligt kan sælge ydelser som ledsagelse eller pædagogisk bistand, og Favrskov kommune er ophørt med den tidligere praksis herom.

Opkrævning af udgifter til pædagogisk bistand har således beroet på en tolkning af de uskrevne kommunalfuldmagtsgrundsætninger samt en klar aftale mellem beboer og botilbud om, at ydelsen ikke var indeholdt i tilbuddet, og derfor kun kunne opnås ved at tilkøbe ydelsen."

Favrskov Kommune har i supplerende udtalelse til Statsforvaltningen den 1. juli 2014 oplyst følgende:

..."Der er tale om en manglepraksis i mange af landets kommuner, regioner og tidligere amter. Som et eksempel herpå henvises til det brev Favrskov Kommune sendte til Social, Børne- og Integrationsministeriet 9. maj 2014, og som Tilsynet modtog en kopi af.

Der er således tale om en landsdækkende udfordring og spørgsmålet om retsvirkningerne af en ulovlig praksis, kan derfor få vidtrækkende både økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

Det er Favrskov Kommunes opfattelse, at praksis har været så udbredt og langvarig, at der sammenholdt med, at kommunalfuldmagtens grænser fastlægges løbende af blandt andet Tilsynet, næppe kan være tale om en klart ulovlig praksis, og at tilbagebetaling til borgerne derfor heller ikke kan komme på tale...".

Ministeriets vejledende udtalelse af 25. april 2013

Social- og Integrationsministeriets har i en vejledende udtalelse til Holstebro Kommune af 25. april 2013, som Favrskov Kommune har medsendt som bilag, oplyst følgende:

"Der er ikke regler i serviceloven om, at ferieture skal indgå som en del af indsatsen i fx et bofællesskab. Dette er imidlertid ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen som en del af sit serviceniveau kan beslutte, at yde indsatser i forbindelse med ferieture som en del af indsatsen i bofællesskabet.

Hvis kommunalbestyrelsen beslutter, at ferietilbud skal indgå som en del af indsatsen i bofællesskaber, vil indsatsen være omfattet af servicelovens enkelte bestemmelser, herunder om personlig og praktisk hjælp efter servicelovens § 83 og socialpædagogisk og anden støtte efter servicelovens § 85.

Der er ikke i serviceloven hjemmel til, at kommunalbestyrelsen opkræver betaling for udgifter forbundet med at yde hjælp efter servicelovens § 85 og ikke midlertidig hjælp efter servicelovens § 83. Efter Social- og Integrationsministeriets opfattelse kan en kommune således ikke opkræve betaling for billetter, rejser mv. til det personale, der yder hjælp efter servicelovens § 83 og § 85.

Hvis kommunalbestyrelsen beslutter, at ferietilbud ikke skal indgå som en del af indsatsen i bofællesskaber og i stedet ønsker fx, at borgerne skal have valgmuligheden for ferieture via tilkøb, kan det oplyses, at der som udgangspunkt intet til hinder for, at en privat leverandør kan sælge tilkøbsydelse.

Om en kommunal leverandør kan sælge tilkøbsydelse vil bero på en fortolkning af de kommunalretlige grundsætninger, der hører under Økonomi- og Indenrigsministeriet..."

Statsforvaltningen har endvidere til brug for sagens behandling den 28. marts 2014 anmodet Ministeriet for

Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold om en vejledende udtalelse om fortolkningen af serviceloven.

Ministeriets vejledende udtalelse af 2. juni 2014

Ministeriet har i sit svar til Statsforvaltningen den 2. juni 2014 oplyst følgende:

"I henvendelse fra 28. marts 2014 har Statsforvaltningen bedt Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold om en udtalelse om servicelovens regler med tilhørende bekendtgørelser udtømmende gør op med kommunernes muligheder for at yde hjælp i form af ledsagelse til borgere i bofællesskaber under ferier m.v. herunder efter serviceloven §§ 83 og 85 med eller uden betaling.

Ministeriet henviser til brevet sendt til Holstebro Kommune 13. april 2013. Ministeriet udtaler vejledende, at opfattelsen af at kommunerne ikke kan opkræve betaling for billetter, rejser, ophold mv. til det personale, som yder støtte og ledsagelse efter servicelovens §§ 83 og 85, fastholdes. Der findes ikke hjemmel i serviceloven til, at kommunerne kan opkræve betaling for udgifter i forbindelse med hjælp ydet efter serviceloven §§ 83 og 85.

Ministeriet finder, at lovgrundlaget er klart.

...

Det er ministeriets opfattelse, at borgerens handlekommune kan fastsætte sit serviceniveau sådan, at borgeren har mulighed for at medtage indsatser efter servicelovens § 85, herunder socialpædagogisk ledsagelse, under sædvanlige ferier og udflugter i udlandet, idet servicelovens § 2 ikke står i vejen for, at kommunerne har denne mulighed i forhold til borgere, der i forvejen er visiteret til hjælp efter serviceloven i Danmark.

...

Ministeriet finder derfor ikke, at det er i strid med servicelovens § 138, hvis kommunen fastsætter sit serviceniveau sådan, at borgeren har mulighed for at medtage indsatser efter servicelovens § 85 under midlertidige ophold i udlandet inden for de rammer, der er beskrevet ovenfor...".

Retsgrundlaget

Serviceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 20. marts 2014.

§ 83. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde
1) personlig hjælp og pleje,

- 2) hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og
- 3) madservice.

Stk. 2. Tilbuddene efter stk. 1 gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.

§ 85. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Statsforvaltningens udtalelse

Statsforvaltningen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, jf. kommunestyrelseslovens § 48, stk. 1.

Det tilsyn, som Statsforvaltningen udøver over for en kommune, er et retligt tilsyn, der kun omfatter spørgsmål om, hvorvidt kommunen har tilsidesat det retsgrundlag, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Med udtrykket retsgrundlag menes i denne forbindelse offentligretlig lovgivning og offentligretlige retsgrundsætninger.

Statsforvaltningen kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, jf. kommunestyrelseslovens § 50.

Lovligheden af opkrævningen

Favrskov Kommune har som begrundelse for opkrævning af betaling for ledsagerens løn, rejse- og opholdsudgifter henvist til, det har været almindelig praksis i kommunerne at sælge ydelser som ledsagelse og pædagogisk bistand, der ikke er indeholdt i kommunens serviceniveau til beboere i botilbud.

Kommunen har endvidere henvist til, at idet serviceloven ikke indeholder bestemmelser om kommunens muligheder for at sælge pædagogisk bistand har hjemlen været de almindelige kommunalfuldmagtsgrundsætninger og i øvrigt beroet på en aftale mellem borgeren og botilbuddet.

De uskrevne kommunalfuldmagtsregler giver kommuner mulighed for at varetage opgaver eller foretage visse dispositioner af økonomisk karakter, som ikke er hjemlet i den skrevne lovgivning.

Kommunalfuldmagtsreglerne er således som begreb en samling af forskellige retsgrundsætninger, der angår kommunernes mulighed for at påtage sig opgaver og foretage visse dispositioner af økonomisk karakter uden lovhjemmel.

Kommunalfuldmagtsreglerne viger for den skrevne lovgivning.

Det betyder, at kommunalfuldmagtsreglerne kun finder anvendelse i tilfælde, hvor den skrevne lovgivning ikke udtømmende regulerer det pågældende forhold, det vil sige enten giver hjemmel til eller udelukker kommunernes mulighed for at påtage sig den pågældende opgave.

Eftersom en kommune, jf. udtalelsen fra ministeriet ovenfor af 2. juni 2014, frit kan vælge at lade socialpædagogisk bistand under ferieophold og lignende være en del af kommunens serviceniveau i kommunens botilbud, og der dermed er hjemmel til, at en kommune påtager sig opgaven med at yde hjælp og socialpædagogisk bistand til disse borgere under ferieophold og lignende, finder kommunalfuldmagtsreglerne ikke anvendelse.

Det fremgår tillige af udtalelsen fra ministeriet, at serviceloven ikke indeholder hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan opkræve betaling for den omtalte hjælp og bistand efter servicelovens §§ 83 og 85, herunder betaling for billetter, rejser m.v. til det personale, der yder hjælpen efter servicelovens § 83 og § 85.

Ovenstående indebærer efter Statsforvaltningens opfattelse, at Favrskov Kommune ikke lovligt har kunnet opkræve borgere i botilbud betaling for den socialpædagogiske ledsagelse på ferieture og lignende, herunder i form af lønudgifter samt opholds- og rejseudgifter for personalet.

Kommunen har således efter Statsforvaltningens opfattelse ikke hjemmel til at opkræve borgere den pågældende betaling.

Du har tillige klaget over, at kommunen har undladt at tage stilling til, om din datters behov er varigt eller ikke varigt i forbindelse med opkrævningen af betaling for socialpædagogisk bistand, sådan at du kan klage til Ankestyrelsen over afgørelsen.

Vi bemærker, at der, som anført ovenfor, ikke er hjemmel i serviceloven til at opkræve betaling for udgifter til soci-

alpædagogisk ledsager ved ferierejser. Som følge heraf har kommunen ikke haft anledning til at træffe en afgørelse om, hvorvidt din datters behov er varigt/ikke varigt med mulighed for klageadgang til Ankestyrelsen.

Om tilbagebetaling

Spørgsmålet er herefter om kommunen i det omfang, der uretmæssigt er opkrævet betaling for den socialpædagogiske ledsagelse, af egen drift skal genoptage disse sager og tilbagebetale, hvad der uretmæssigt er opkrævet.

Favrskov Kommune har herom oplyst, at kommunen nu er ophørt med sin tidligere praksis om at sælge ledsagelse og socialpædagogisk bistand til borgere i botilbud, men at kommunen har afslået at tilbagebetale tidligere opkrævede beløb.

Kommunen har som begrundelse henvist til, at der har været tale om en mangeårig praksis i mange af landets kommuner, regioner og tidligere amter, og at der derfor er tale om en landsdækkende udfordring. Spørgsmålet om retsvirkningerne af en ulovlig praksis kan derfor få vidtrækkende både økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

Kommunen har endvidere anført, at praksis på området efter kommunens opfattelse har været så udbredt og langvarig, at der sammenholdt med at kommunalfuldmagtens grænser løbende fastsættes af blandt andet Tilsynet, næppe kan være tale om en klart ulovlig praksis, og at tilbagebetaling derfor ikke kan komme på tale.

Problematikken er beskrevet i Forvaltningsret, 2. udgave, 2002, af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., side 946 f, hvor følgende er anført:

"...Ved besvarelsen af spørgsmålet om hvornår forvaltningen er forpligtet til af egen drift at omgøre en afgørelse, må der formentlig især lægges vægt på to kriterier. *For det første* om forvaltningens tidligere retsanvendelse eller praksis har været udtryk for en mere eller mindre klar ulovlighed (om der i den ene ende af skalaen er truffet ugyldige afgørelser eller har været tale om en uforvarlig – og efter omstændighederne erstatningspædagogende - forvaltning, eller der i den anden ende af skalaen har været tale om en undskyldelig retsvildfarelse eller et valg mellem to for så vidt lige gode retsopfattelser). Og *for det andet* om en genoptagelse af sagerne af egen drift vil volde større eller mindre administrative vanskeligheder (om det i den ene ende af skalaen vil være faktisk umuligt eller dog særdeles vanskeligt og overordentligt ressourcekrævende at finde frem til de relevante sager, eller det i den anden ende af skalaen vil være forholdsvis ukompliceret på baggrund af de oplysninger

og de registreringssystemer myndigheden har, at finde frem til sagerne).

...

Det må herefter som udgangspunkt antages at myndighederne vil være forpligtet til, såfremt en hidtil anvendt retsopfattelse må anses for urigtig, på egen hånd at genoptage de sager der kan være berørt af den ændrede retsopfattelse – forudsat at det ikke er forbundet med meget betydelige administrative vanskeligheder at finde frem til sagerne. Det må i forlængelse heraf formentlig antages at myndighederne i tilfælde af at der på grund af myndighedernes vanskeligheder ved selv at finde frem til de relevante sager ikke sker genoptagelse ex officio, dog har pligt til at informere offentligt om muligheden for at begære genoptagelse. Jf. princippet i forvaltningslovens § 7: genoptagelsesansøgninger der fremkommer i konsekvens heraf, vil der være pligt til at realitetsbehandle...”

Herudover kan der henvises til en udtalelse fra Indenrigsministeriet af 7. juli 1997, hvor ministeriet i en sag om ulovligt opkrævet betaling for midlertidigt plejehjemsophold bl.a. anførte følgende:

”Efter Indenrigsministeriets opfattelse må der, selvom en kommune som udgangspunkt må anses for forpligtet til at tilbagebetale uretmæssig opkrævet betaling for midlertidige døgnophold i plejehjem, antages konkret at kunne være sådanne særlige omstændigheder - navnlig med hensyn til de administrative vanskeligheder, der må antages at være forbundet med at fremfinde de enkelte relevante sager - at der alligevel ikke påhviler kommunen en sådan forpligtelse til at iværksætte en tilbagebetaling af (alle) de beløb, som kommunen har opkrævet uden lovhjemmel.

Hvor store de administrative vanskeligheder skal være, for at der ikke foreligger en sådan forpligtelse, beror på en skønmæssig vurdering.

Københavns Magistrats 2. afdeling har til sagen oplyst, at magistraten manuelt vil skulle gennemgå 2.000 sager for hvert år, man ønsker at gå tilbage, og at denne opgave vurderes som praktisk umulig at gennemføre med det personale, der er til rådighed i kommunen.

Efter en gennemgang af de i sagen foreliggende oplysninger finder Indenrigsministeriet herefter ikke, at der påhviler Københavns Kommune en forpligtelse til af egen drift at tilbagebetale beløb, der er opkrævet uden hjemmel i de dagældende betalingsbestemmelser i bistandsloven.

Indenrigsministeriet har herved lagt vægt på, at de administrative vanskeligheder, der efter det oplyste vil opstå ved, at

kommunen af egen drift skal fremfinde de borgere, der måtte have et tilbagebetalingskrav, er så tungtvejende, at tilbagebetaling ikke skal finde sted.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse må kommunen derimod være forpligtet til gennem annoncering at gøre de berettigede bekendt med muligheden for tilbagebetaling.

Det fremgår af de i sagen foreliggende oplysninger, at Københavns Magistrats 2. afdeling gennem annoncering den 7. marts 1993 i Berlingske Tidende, Politiken, Det Fri Aktuelt, samt i Hovedstadens lokalaviser i uge 9 i 1993, har opfordret de borgere, der mener at have et tilbagebetalingskrav, til at henvende sig til Københavns Sundhedsdirektorat

Indenrigsministeriet foretager herefter ikke videre i sagen".

Tilbagebetaling i forhold til din datter

Da Favrskov Kommunes opkrævning for udgifter har været uden hjemmel i lov og kommunalfuldmagtsregler og dermed ulovlig, er det Statsforvaltningens opfattelse, at kommunen har pligt til at tilbagebetale de ulovligt opkrævede beløb, som din datter har betalt for ledsagelse under ferier og lignende.

Tilbagebetaling i forhold til andre berørte borgere

Da kommunen har oplyst, at der har været tale om en generel praksis i kommunen, skal Statsforvaltningen bemærke, at pligten til at tilbagebetale efter vores opfattelse på baggrund af de i sagen foreliggende oplysninger som udgangspunkt omfatter en pligt til for kommunen af egen drift at tilbagebetale de opkrævede beløb over for andre berørte borgere i kommunen.

Pligten til at genoptage sagerne af egen drift og iværksætte tilbagebetaling af beløb, som kommunen har opkrævet uden lovhjemmel består, jf. ovenfor nævnte udtalelse fra Indenrigsministeriet af 7. juli 1997, medmindre der konkret foreligger sådanne særlige omstændigheder - navnlig hvis det vil være forbundet med meget betydelige administrative vanskeligheder - at finde frem til sagerne.

Statsforvaltningen skal anmode Favrskov Kommunalbestyrelse om inden 2 måneder at oplyse, hvad Statsforvaltningens udtalelse giver kommunen anledning til.

Statsforvaltningen har sendt en kopi af denne skrivelse til Favrskov Kommune.

Statsforvaltningens udtalelse vil blive offentliggjort på www.statsforvaltning.dk i anonymiseret form.”

Hvilket hermed meddeles.

Med venlig hilsen

Helle Haxgart
Direktør

Lone Honoré
Lone Honoré